

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Mirko Möllen**, advokát, se sídlem Barthstrasse 16, Mnichov, Spolková republika Německo, insolvenční správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, Spolková republika Německo, podnikajícího na území České republiky prostřednictvím VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft – organizační složka, se sídlem Pražská 636, Dolní Břežany, zast. JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem, se sídlem Šaldova 466/34, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2015, č. j. 25642/15/5200-10424-706807, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2018, č. j. 8 Af 55/2016 - 47,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Specializovaný finanční úřad (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 10. 2. 2015, č. j. 33109/15/4000-50711-208880, stanovil dlužníku za část zdaňovacího období od 1. 9. 2014 do 31. 12. 2014 k přímé úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ve výši 265.833 Kč.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání dlužníka a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní napadá tento rozsudek městského soudu kasační stížností.

[4] Jelikož stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 9. 2019, č. j. 4 Afs 195/2018 – 70, k jeho úhradě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Dne 10. 10. 2019

stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků. V reakci na stěžovatelovu žádost mu Nejvyšší správní soud zaslal dne 8. 11. 2019 přípis, v němž jej vyzval, ať doloží majetkové poměry dlužníka, k čemuž mu stanovil lhůtu 2 týdny od doručení tohoto přípisu. Stěžovatel však na výzvu soudu nikterak nereagoval a kasační soud tudíž usnesením ze dne 13. 12. 2019, č. j. 4 Afs 195/2018 – 88, stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a opět jej vyzval k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, a poučil jej o následcích nevyhovění této výzvě.

[5] Naposledy uvedené usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 19. 12. 2019. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 20. 12. 2019 (pátek) a uplynula dne 3. 1. 2020 (pátek). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „*[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu